

Converses de cafè

Per Eloi A el dg., 09/09/2007 - 09:00

Els Pets

-

Respira

Lletra original

Encetem una nova baralla Cafè i copa comença un nou joc. Ja sabeu que qui perd tot ho paga, Dóna'm cartes i explica-m'ho tot. Diu que el gran d'en Pallàs se separa, Ja en té prou que li esguerrin el front. Es veu que la petita d'en Cases Va xafar el "renault" prop del pont. Converses de café Si vols venir a escoltar, Pots dir-hi el teu parer, Si seus podràs jugar. Ja sabeu pel carrer què fan córrer? Que en Puig té el patrimoni embargat, Es passeja en un cotxe de luxe, I la dona espernega al mercat. He llegit que a Madrid no ens escolten, Aquí jan'estem farts d'entomar, Som banyuts i paguem el que beuen, Amb Espanya, no res a pelar! Converses de café... Les cartes van caient D'una en una al tapet, El món anem arreglant A glops de café amb llet. **Mentre fem la botifarra!** *passem revista al poble Xerrant se'ns mor la tarda També anem matant l'estona. Hem passat ja la setmanal demà en comença una altra, Però al voltant d'aquesta taula, El rellotge no hi fa falta.* Converses de café Si vols venir a escoltar, Pots dir-hi el teu parer, Si seus podràs jugar. Les cartes van caient D'una en una al tapet, El món anem arreglant A glops de café amb llet.

Lletra traduïda

... converses “de l’hòstia”.

Què ens recorda tot de gent reunida al voltant d'una taula que "passa l'estona" compartint allò que porta al damunt, que prenen una mateixa cosa mentre recorden batalletes, comenten la jugada o fan volar coloms (alias "memorial")? Jesús, ja sé que es critica molt tot això de les "xerrades de café" perquè son sinònim de poca feina i sopars de duro, però no t'imagino com un pur activista i prou. Quantes estones passaries ara amb els apòstols en un bar tot fent el café?, quantes xerrades de café no vas tenir amb els deixebles mentre la gent et titllava de golut i de bebedor?. Però tu sabies perdre el temps amb la gent i, perdent-lo amb ells els guanyaves pel Pare. Ensenya'ns, Jesús, a saber perdre el temps amb la gent, a entendre que **hi ha un temps per a tot** (Qohèlet 3, 1-8): per a la solitud i per a la comunitat, per a l'acció i per a la contemplació, per a somiar i per a encarnar... I això trobant-nos tots plegats compartint el pa i el vi mentre tu presideixes la celebració de la vida de cada dia. Converses de café?... Converses "de l'hòstia"!.
